

T. Alkotmánybíróság
részére

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/617-2/2019	
Érkezett: 2019 MÁJ 20.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	du

Ügy.sz.: IV/617-1/2019.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] mint indítványozó – korábban csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény – a továbbiakban: Abtv. – 27. § alapján 2019. március 14. napján benyújtott alkotmányjogi panasz beadvánnyal kapcsolatban az alábbi

alkotmányjogi panasz kiegészítést

terjesztem elő.

A T. Alkotmánybírósági Főtitkár Úr 2019. április 9. napján kelt és 2019. április 17. napján átvett tájékoztatásában rögzítette, hogy a 2019. március 14. napján benyújtott alkotmányjogi panasz beadvány – figyelembe véve az Abtv. 52. § (1) bekezdését – „*nem tartalmaz kellő alkotmányjogi érvekkel alátámasztott indoklást arra nézve, hogy a támadott bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.*”.

Megfontolva a T. Alkotmánybírósági Főtitkár Úr hivatkozott tájékoztatását, a benyújtott alkotmányjogi panaszomhoz az alábbi kiegészítést fűzöm, fenntartva eredeti, határozott kérelmemet:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Pfv.IV.21.733/2017/8. sz. ítélete kapcsolattartáshoz való jog megsértése körében tett hatályon kívül helyező és az elsőfokú bíróságnak a kapcsolattartáshoz való jog megsértése kapcsán előterjesztett kereseti kérelmet elutasító rendelkezését helyben hagyó döntésének alaptörvény-ellenességét, és a Kúria Pfv.IV.21.733/2017/8. sz. ítélete kapcsolattartás körében tett hatályon kívül helyező döntését az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg.

§

A 2019. március 14. napján benyújtott alkotmányjogi panasz beadványomban részletesen ismertetett pertörténet és tényállás kereti között utaltam arra, hogy az alkotmányjogi panasz beadvány alapjául szolgáló peres eljárásban 2014. szeptember 4. napján kelt kereseti kérelmemmel a Ptk. 2:51. §-a

alapján annak megállapítását kértem, hogy [REDACTED] alperes megsértette az emberi méltóságomhoz, a háborítatlan családi élethez, ezen belül a szülő-gyermek közötti kapcsolattartáshoz való személyiségi jogomat azzal, hogy gyermekemmel, [REDACTED] való kapcsolattartásomat 2014. március 19. napján tett bejelentése óta a Ptk. 4:173. §, 174. §, 178. §, 182. § és 184. §-ban foglalt kötelezettsége ellenére évekig önkényesen és jogszabályellenesen megakadályozza, Annát tölem folyamatosan elidegenítette.

A Budapest Környéki Törvényszék 27.P.20.727/2014/28. számon meghozott döntésével keresetemet elutasította. Ítéletében a kapcsolattartás körében tett megállapításaival kifejtette, hogy álláspontja szerint a jogvita eldöntésére a régi Ptk. alkalmazandó figyelemmel arra, hogy a kapcsolattartás ténylegesen 2014. február 11. napja óta nem valósul meg, álláspontja szerint a jogsértés folyamatos. Ítéletében az első fokon eljáró Törvényszék kifejtette továbbá, hogy a személyiségi jogi per nem szolgálhat bármely más jogterületre tartozó jogvita eldöntésére.

Fellebbezésem folytán eljáró **Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 17.Pf.20.395/2017/6-I. számon hozott ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és megállapította, hogy alperes megsértette Annával való kapcsolattartáshoz fűződő jogomat** azzal, hogy 2014. november 12. napjától 2015. július 8. napjáig tartó időszakban a kapcsolattartást nem biztosította.

Kiemelte a másodfokon eljáró Ítéltábla, hogy az új Ptk. személyiségi jog védelmére vonatkozó általános rendelkezése az *emberi méltóságot* helyezi a személyiség magánjogi védelmének középpontjába. **Elvi álláspontja szerint közvetlenül az ember személyiségéből fakad a szülő és a gyermek közötti kapcsolattartás, vagyis az, az emberi individumhoz legszorosabban kapcsolódó jogok egyike. A jogerős ítélet kifejtette, a személyiség lényegi részét képezi az, hogy a szülő a gyermekével milyen kapcsolatot tud kialakítani és fenntartani. Értékelése szerint a különélő szülő és a gyermek közötti kapcsolattartás joga, mint védendő érték tehát az ember személyiségéből fakad, a személyiség megnyilvánulásaként értékelendő, így a szülő-gyermek közötti kapcsolattartás joga beilleszthető a személyiségi jogok s z é l e s körébe.**

A jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztettem elő. Kérelmemben *elfogadtam a jogerős ítélet elvi állásfoglalását*, ugyanakkor úgy ítélt meg, hogy a jogerős ítélet helytelenül, logikátlanul szakaszolta az alperesi magatartás és indokolatlanul zárta ki bizonyos időszakok vonatkozásában a jogellenességet.

Alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a felülvizsgálati kérelem elutasítását, valamint csatlakozó felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet részben történő hatályon kívül helyezését és új ítélet meghozatalát.

Kúria a 2018. szeptember 26. napján kelt Pfv.IV.21.733/2017/8. szám alatt meghozott ítéletében az alperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmét részben alaposnak találta, míg a felülvizsgálati kérelmemet nem találta alaposnak, ezért a jogerős ítéletet **a kapcsolattartás tekintetében jogsértést megállapító részében hatályon kívül helyezte** és az elsőfokú bíróságnak a kapcsolattartáshoz való jog megsértése kapcsán előterjesztett kereseti kérelmet elutasító rendelkezését helyben hagyta, ezt meghaladóan a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A Kúria döntésében kifejtette, hogy elsősorban abban kellett állást foglalnia, hogy **a gyermek és a különélő szülő közötti kapcsolattartáshoz fűződő jog személyiségi jognak minősül-e vagy sem.**

A Kúria azonban nem értett egyet a jogerős ítélettel abban, hogy a kapcsolattartás jogát a gyermek és a különélő szülők között a jogerős ítélet személyiségi jogként értelmezte.

Álláspontja szerint a Ptk. idézett rendelkezései egyértelművé teszik, hogy ugyan **alapvető jogosítványról van szó, de ez a jog nem személyhez fűződő jog, hanem alkotmányos alapjog.** Ez a megállapítás indoklása szerint azt is jelenti, hogy **a kapcsolattartáshoz való jog megsértése esetén nem közvetlenül a személyiségi jog megsértéséhez fűződő jogkövetkezmények az alkalmazhatóak.** E körben fenntartotta a Pfv.IV.20.445.2015/4. számú jogi álláspontját, hogy a személyiségi jogi per nem szolgálhat bármely más jogterületre tartozó jogvita eldöntésére, de még véleményezésére sem.

A kapcsolattartás *szabályozására* alapvetően a családjogi intézmények szolgálnak, családjogi ügyben eljáró bíróságok döntenek, illetve a gyámhatóság gondoskodik a döntések végrehajtásáról. A Kúria ezen álláspontjának módosítására nem látott alapot. **Véleménye szerint a kapcsolattartáshoz való jog alkotmányos alapjog, de annak a személyiségi jog általános klauzulájába történő beemelése nem jelenti azt, hogy ezáltal a jogalkotó új nevesített személyiségi jogot hozott volna létre.** Indoklás szerint ez a **jogrendszer megkettőződéséhez vezetne, amennyiben ugyanis a személyiségi jogként való definíció elfogadható lenne, abban az esetben nem megkerülhető a Ptk. 2:51. §-ának (1) bekezdésében, illetve a 2:52. §-ában rögzített jogkövetkezmények alkalmazása,** mely álláspontja szerint a családjogi viszonyokba történő beavatkozást jelentene a polgári bíróság részéről.

Alkotmányjogi panasz beadványomban feltárt alaptörvény-ellenességet – az Alaptörvény Alapvetés cím B) cikkének (1) bekezdéséből, valamint az Alaptörvény Állam címének bíróságokról szóló rész 28. cikk első fordulatóból levezetve de alkotmányjogi panaszomat nem arra alapítva – az **Alaptörvény**

Szabadság és Felelősség cím XXVIII. cikkének (1) bekezdésének, azaz a bírósághoz való fordulás jogának sérelmére alapítottam.

§

Az alkotmányjogi panasz beadvánnyal támadott bírói döntés – fenntartva, de meg nem ismételve az alkotmányjogi panasz beadványomban előadott érveket – álláspontom szerint az alábbi alkotmányjogi érvekkel alátámasztott kiegészített indoklás alapján ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésével:

A Kúria az alkotmányjogi panasz beadvánnyal támadott bírói döntésével a joggyakorlat szempontjából is jelentős lépésként, iránymutatásként arra az összesített álláspontra helyezkedett – **a Fővárosi Ítéltábla elvi álláspontjával ellentétben** – hogy a gyermek és a szülő közötti kapcsolattartás jogosítványát **kiemelte** a Polgári Törvénykönyv hatálya alá tartozó személyiségi jogviszonyok közül, azt kizárólag alkotmányos alapjogként értelmezte és kimondta, hogy az nem minősül közvetlen személyhez fűződő jognak.

Ebből következően elvi szinten rögzítette, hogy mivel ez nem minősül közvetlen személyhez fűződő jognak ezen jog megsértése esetén személyiségi jogi jogkövetkezmények nem alkalmazhatóak.

Mivel ezen jog megsértése esetén személyiségi jogi jogkövetkezmények nem alkalmazhatóak, így e döntés következményeként rögzíthetjük, hogy egy természetes személy másik természetes személy által okozott **a gyermek és a különélő szülő közötti kapcsolattartáshoz fűződő jogának sérelme esetén ellene polgári bíróság előtt jogai védelme érdekében többé nem léphet föl**.

A fentiekben rögzített levezetés alapján kimondhatjuk tehát, hogy az alkotmányjogi panasz beadvánnyal támadott döntéssel a Kúria végső soron a magánszemély az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében rögzített bírósághoz való fordulás jogát vonja el, mely döntés álláspontom szerint indokolatlan, aránytalan jogsérelemmel jár és sérti jogállamiságunk alapját képező alkotmányos garanciákat.

Mint ahogy azt az alkotmányjogi panasz beadványomban is rögzítettem, álláspontom szerint a családi élethez fűződő alapvető jogom olyan a személyiségem integráns részét és személyiségem alapját képező személyiségi jog, melyben, ha korlátoznak, magánjogi jogsérelem megállapítható, engem jogvédelem illet meg, polgári úton reparációra vagyok jogosult.

A Kúria tehát azért sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében rögzített bírósághoz való fordulás jogát, mert azzal, hogy a támadott döntésével a fentiekben rögzített jogot a személyiségi jogok köréből kiemelte, végső soron azt mondta ki – annak ellenére, hogy 2014. óta a polgári bíróság minden szakaszát végigjártam – nekem, mint magánjogi jogviszonyok és egyszersmind családi jogviszonyok alanyának más természetes személy általi az emberi méltóságból levezetett szülő-gyermek kapcsolathoz, a háborítatlan családi élethez való személyiségi jogom megsértése esetén jogvédelmem érdekében **nem lett volna jogom bírósághoz fordulni.**

Mivel a Kúria döntését a jövőre nézve is elvi élel rögzítette, így álláspontom szerint jelen beadvánnyal kiegészített alkotmányjogi panasz beadványomban támadott döntés alaptörvény-ellenes, alkotmányjogi panaszomat az Abtv. 29. §-a alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség okán nyújtottam be, azonban a támadott bírói döntésben álláspontom szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés fennállása is megállapítható, megsemmisítéséhez alkotmányjogi érdek fűződik.

Az alkotmányjogi panasz a kialakulásának két gyökeréből következően is kettős funkcióval rendelkezik. Egyrészt egy szubjektív jogvédelmi eszköz, amely az egyén alapjogsérelmének orvoslására irányul. Az egyénnek tehát nemcsak alapjogai vannak, hanem rendelkezésre állnak intézmények is azok megvalósítására, védelmére és érvényesítésére. Erre szolgál az alkotmányjogi panasz is, amely egy eljárási garancia az alanyi alapjogok kikényszerítésére. Ebben különbözik majdnem minden más alkotmánybírói eljárástól, amelyek általában a jogrend integritását hivatottak biztosítani, de közvetlenül nem biztosítanak jogvédelmet az egyénnek. A többi eljárásban az alapjogvédelem egy lehetséges következmény, az alkotmányjogi panasz - különösen annak a bírói döntés elleni formája esetén - azonban az eljárás célja és értelme lehet.¹

A fentiekben rögzített megállapítás alapján tehát álláspontom szerint a jelen alkotmányjogi panasz beadványom az abban foglalt egyéni az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében rögzített alapjogsérelm orvoslására, a bírói út elvonásának helyreállítására irányul.

Az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés körében rögzíteném továbbá, hogy álláspontom szerint a Kúria döntése a joggyakorlat egysége szempontjából is aggályos.

¹ Gusy, Christoph: *Die Verfassungsbeschwerde*. C. F. Müller Juristischer Verlag, Heidelberg, 1988. Rn. 15., In Bitskey Botond és Török Bernát (szerk.): *Az alkotmányjogi panasz kézikönyve*, HVG-ORAC kiadó, Budapest, 2015.

Az alkotmányjogi panasznak van a szubjektív jogvédelemtől egy tágabb, objektív alapjogvédelmi funkciója is, amely túlmutat a panaszos konkrét egyedi ügyén: az alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz elbírálásán keresztül az alapjogok tartalmát konkretizálja, értelmezi, ezzel fejleszti az alkotmányjogot, az alapjogok tiszteletben tartására nevel.²

Ezzel tehát nemcsak a szubjektív jogosultságok biztosítását és érvényesítését szolgálja, hanem az objektív alkotmányosság fenntartását, értelmezését és továbbfejlesztését is.³

Az eljárásnak nemcsak utólagosan kell ellenőriznie és a jogsérelmet reparálnia, hanem a jogrendet helyreállítania és a jövőre nézve világos iránymutatást adnia.⁴

Az alkotmányjogi panasz beadványomban utaltam a Kúria elvi döntésével ellentétes bírói gyakorlatra, így a BDT2018. 3822. számú szerkesztett ítéletére is, melyben kifejezetten rögzítésre került az az álláspont, hogy a **„a szülő és a gyermek kapcsolattartásának zavartalansága - függetlenül a családjog részletes szabályozásának tényétől - személyiségi jogi alapon is vizsgálható, ha az érintett szülő minden lehetséges jogorvoslatot igénybe vett, továbbá a másik szülő rendszeresen és tartósan akadályozza a jogának gyakorlását.”**

Az ítélet indoklásában kifejti, hogy a vonatkozó peres eljárás felperese keresetében kérte, a bíróság személyiségi jogsértésként állapítsa meg, hogy **az alperes megsértette a családi élet zavartalanságához fűződő és a családi élethez való jogát.** A vonatkozó peres eljárás felperese több időpontot jelölt meg, amely alkalmakkor a **kapcsolattartás az alperes magatartása miatt meghiúsult** és pótlásra sem került. A vonatkozó peres eljárásban eljáró elsőfokú bíróság a felperes keresetét részben alaposnak találta és **megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes magán- és családi élet zavartalanságához, családban éléshez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy nem biztosította a kiskorú gyermekével való kapcsolattartását.**

Ítéletében a bíróság hangsúlyozta továbbá, e döntés során abban foglalt állást, hogy a szülői kapcsolattartási jog megsértése esetén sérül a különélő szülő valamely személyiségi joga, és erre a sérelmet szenvedett fél igényt alapíthat polgári perben, tehát a gyermekkel való kapcsolattartás problematikája nem kizárólag gyámhatósági kérdés.

A fentiekben hivatkozottak alapján álláspontom szerint alkotmányjogi panasz beadvánnyal támadott Kúriai döntéssel a joggyakorlat egysége is megbomlik, melyet az alkotmányjogi panasz

² „Ezt nevezi a német alkotmánybíróság „genereller Edukationseffekt”-nek, a közhatalmi aktusok megsemmisítésére irányuló funkció („kasuistischer Kassationseffekt”) mellett. BVerfGE 22, 247 (259).” In Bitskey Botond és Török Bernát (szerk.): IM.

³ Epping, Volker-Hillgruber, Christian: Grundgesetz: GG Kommentar. Verlag C. H. Beck, München, 2013. Art. 93. Rn. 49., In Bitskey Botond és Török Bernát (szerk.): IM.

⁴ BVerfGE 56, 249, 268., In Bitskey Botond és Török Bernát (szerk.): IM.

beadványom objektív intézményvédelmi funkcióját is hangsúlyozva szintén kiküszöbölni igyekszik, hiszen álláspontom szerint jelentősége túlmutat az adott egyedi ügyön.

Kúria döntésében, annak alátámasztására hivatkozik továbbá, hogy amennyiben a kapcsolattartáshoz való jog a személyiségi jogok részévé válna, úgy az a jogrendszer megkettőződéséhez vezetne.

Álláspontom szerint téves a Kúria fentiekben kifejtett álláspontja is, hiszen nem lehet vitatott, hogy a családjogi szabályok funkciója alapjaiban más, mint a személyiségi jogoké.

A családjogvédelem eszközei nem szolgálhatnak a személyiségi jogok védelmére, azokat – tekintettel arra, hogy a jogsérelem tárgya is más – a Ptk. is máshol tárgyalja, míg előbbi a második, utóbbit a negyedik könyv részletezi. **A személyiségi jogsérelem orvoslására tehát nem hívhatóak fel a családjogvédelmi eszközök, mert az végső soron azok kiüresedéséhez vezetnének.**

E körben rögzítem, hogy a jogalkotó erre az álláspontra helyezkedett akkor is, mikor lehetőséget adott például a sértettnek a vád tárgyává tett cselekmény következtében keletkezett kártérítési és egyéb igényei terhelten szembeni polgári eljárásban történő érvényesítésére.

A jogalkotó felismerte, hogy bár a természetes személyek viszonyai végső soron összefüggnek egymással, azonban azokat nem lehet kizárólag természetes egységként kezelni, így a jogrendszert akár az azonos jogterülethez tartozó, de lényegében más ágához köthető vagy más jogterülethez tartozó jog védelme érdekében alakította ki, tehát a Kúria e körben kifejtett álláspontja sem lehet hivatkozási alap.

A kapcsolattartás szabályozására valóban a családjogi intézmények szolgálnak, családjogi ügyben valóban az eljárt bíróságok döntenek, azok végrehajtásáról valóban a gyámhatóságok gondoskodnak.

Ugyanakkor álláspontom szerint **nem családjogi, hanem személyiségi jogi kérdés**, illetve nem a családjog területéhez tartozó polgári jogvita az, ha egy magánszemély személyiségi jogának megsértése esetén igényérvényesítés céljából bírósághoz fordul, még akkor sem, ha ez a jogsérelem adott esetben valóban a szülő-gyermek közötti kapcsolattartás megsértéséből fakad.

E két jogterület alapjaiban más célt szolgál, az egyik jogterülethez tartozó vitát nem „számíthatjuk be” egy másik jogterületre tartozó vitába, egyik jogsérelemre adott reparáció nem reparálhat egy másik jogsérelmet.

A személyiségi jogok abszolút szerkezetű jogviszonyt teremtenek a konkrét jogosult és a végtelen számú kötelezett között. A jog konkrét megsértése azonban ezt a jogviszonyt relatívvá teszi.⁵ A Ptk. 2:51. §-a e körben kifejezetten rendelkezik arról, hogy akit személyiségi jogában megsértenek – jogosult – követelése támad a jogsértővel szemben a jogsértő magatartás megszüntetésére és a jogsértés jóvátételére, így **a polgári bírósághoz való fordulásra**.

Az 59/1993. (XI. 29.) AB határozat rögzíti, hogy mindenkinek alapvető joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelezéseit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el. Hangsúlyozza, hogy az Alkotmánynak ez a rendelkezése, az eljárási garanciákon túl, a **bírósághoz fordulás jogát foglalja magában. Az alapvető jogból következően az államra az a kötelezettség hárul, hogy - egyebek között - a polgári jogi jogok és kötelezettségek (a polgári joginak tekintett jogviták) elbírálására bírói utat biztosítson.** A bírósághoz való fordulás alapvető joga tehát nemcsak a beadványok előterjesztésének jogára szorítkozik, hanem a bírósági eljárásban a fél pozícióját biztosítja a személyeknek.

Elvi céllal rögzíti határozatában tehát az Alkotmánybíróság, hogy a bírósághoz fordulás joga általános eszköze az állampolgárok (és más személyek) jogai és törvényes érdekei védelmének.

Ha a Kúria a fentiekben rögzített gyakorlatot folytatná, az végső soron olyan alapjogsérelemhez vezethet, hogy a magánszemély igényérvényesítési joga e körben megszűnik, fennállhat az az eset, hogy az őt ért jogsérelem esetén bár fennáll a Kúria által kifejtett alapjogsérelem, ennek ellenére a magánszemély igényt e körben másik magánszemély ellen polgári bíróságon nem érvényesíthetne, mely elvonná tőle az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében rögzített bírósághoz való fordulás alapjogát.

Az alkotmányjogi panasz alapvetően alapjogsérelem esetén igénybe vehető eszköz. Alapjogok alatt olyan morális jogosultságokat értünk, amelyeket nem az állam ad, hanem születésüktől fogva megilleti az embereket, az állam pedig ezeket alkotmányba foglalásukkal elismeri, tiszteletben tartja és védelemben részesíti.⁶

Az alkotmányjogi panasszal szemben megfogalmazott követelmény, hogy a panaszban ki kell térni a kritika alkotmányossági vetületére is, arra, hogy a bírósági döntés miatt hogyan és miért sérül az

⁵ Vékás Lajos, Gárdos Péter (szerk.): *Kommentár a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényhez*; Wolters Kluwer Hungary Kft. Jogtár Kommentár

⁶ Bitskey Botond és Török Bernát (szerk.): *IM*.

indítványozó Alaptörvényben foglalt joga⁷, melynek álláspontom szerint jelen alkotmányjogi panasz kiegészítésemben eleget tettem.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése értelmében mindenkinek alapvető joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.

Az Alaptörvénynek ez a rendelkezése egyrészt magában foglalja - általában véve - **a bírósághoz fordulás jogát**, másrészt eljárási garanciákat követel meg.

A bírósághoz fordulás joga azt a kötelezettséget rója az államra, hogy a polgári jogi, munkajogi jogok és kötelezettségek (jogviták) elbírálására bírói utat biztosítson.⁸

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének értelmezésével nevesíthetők a tisztességes eljáráshoz való jog tartalmát kitöltő ún. részjogosítványok. Ezek különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága (ami nem garantálja a döntés igazságosságát), a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és pártatlanság kívánalma, továbbá az ésszerű időn belüli elbírálás.⁹

A 3265/2014. (XI. 4.) AB határozat kimondja, hogy „Az Alkotmánybíróság akkor ad helyt az Abtv. 27.§ szerinti alkotmányjogi panasznak, ha **a bírósági jogértelmezés és jogalkalmazás hibája olyan mértékű, hogy az az Alaptörvényben biztosított valamely jog sérelmét idézi elő.**”

A 30/2014. (IX. 30.) AB határozat rögzíti továbbá, hogy „Az Alkotmánybíróságnak az alkotmányjogi panasz alapján folytatott eljárásokban elsősorban jogvédelmi szerepe van. Az Abtv. 27.§-ának értelmében az a feladata, hogy **az Alaptörvényben biztosított jogoknak ténylegesen érvényt szerezzen.** Ebből következően az Alkotmánybíróság feladatához tartozik annak megválaszolása is, hogy egy adott jogszabály mely jogalkalmazói értelmezése találkozik az Alaptörvényben elismert jogokban rejlő egyes követelményekkel. Az Alkotmánybíróság az alapjogi követelményrendszer érvényesülését a bírói döntések alkotmányos ellenőrzésén keresztül utolsó belföldi jogi fórumként végső soron maga garantálja.”

Álláspontom szerint a fentiek alapján megállapítható, hogy az alkotmányjogi panasz beadvánnyal támadott bírói döntés nem garantálja az alapjogi követelményrendszer érvényesülését, arra kizárólag alkotmányos ellenőrzésen keresztül van lehetőség.

⁷ Bitskey Botond és Török Bernát (szerk.): *IM*.

⁸ 36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [65-66]

⁹ 22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében rögzített bírósághoz való fordulásom joga a Kúria döntésével tehát úgy sérül, hogy azt a Kúria döntésével elvonja, amikor a gyermek és a szülő közötti kapcsolattartás jogosítványát kiemeli a Polgári Törvénykönyv hatálya alá tartozó személyiségi jogviszonyok közül, megfosztva ezzel az egyént a jogsérelem orvoslásául szolgáló bírósági eljárástól.

Az emberi lényegét adó emberi méltóságból fakadó, attól el nem választható családi élet és annak integráns részét képező szülő-gyermek viszony, kapcsolattartási jog álláspontom szerint olyan személyiségi jog, melynek polgári bírói úton keresztül történő védelme az állam intézményvédelmi kötelezettsége.

A jelen alkotmányjogi panasz kiegészítésben előadottakkal összefüggésben a 2019. március 14. napján benyújtott alkotmányjogi panaszom alapján kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Pfv.IV.21.733/2017/8. sz. ítélete kapcsolattartáshoz való jog megsértése körében tett hatályon kívül helyező és az elsőfokú bíróságnak a kapcsolattartáshoz való jog megsértése kapcsán előterjesztett kereseti kérelmet elutasító rendelkezését helyben hagyó döntésének alaptörvény-ellenességét, és a Kúria Pfv.IV.21.733/2017/8. sz. ítélete kapcsolattartás körében tett hatályon kívül helyező döntését az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg, tekintettel arra, hogy az ítélet sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében rögzített bírósághoz való fordulás jogát, mint alapjogot.

Budapest, 2019. május 14.

Jogi képviselő elérhetősége:

székhely: 1143 Budapest, Zászlós u. 29-31. C lph. fszt. 1.

levelezési cím: 1581 Budapest, Pf. 9.

e-mail: drrekaeszterkovacs@gmail.com

telefonszám: +36 20 517 5098